

ofte en meget stor Kapital; der er Skibe, som ere $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ ja maasse en hel Million værd, og vil man ikke tvinge Søfartens Udvikling over til Aktieselskabs Form, vil man gøre det muligt for en enkelt Mand eller enkelte Mænd, der ville slutte sig sammen til et Nederi, at drive en Søfart med egne Skibe, vil det være nødvendigt at gøre det muligt for dem at kunne staa sig Pant i deres Ejendom, det vil sige deres Skib, som det er erkendt at være nødvendigt at gøre det muligt for dem, der drive Landbrug at staa sig Pant i deres Ejendom mod Sikkerhed i den, men jeg gentager, at Sikkerhed for Pant i et Skib kan der ikke være Tale om, naar der ikke er indrettet noget lignende for Pant i Skibe, som for Pant i faste Ejendomme. Jeg tror derfor, at Lovforslaget er et naturligt, ja jeg kan gerne sige nødvendigt Supplement til Søloven og til de Principper, som deri ere nedlagte. Derfor tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

Broctenhuis-Schack: Efter § 9 i dette Lovforslag skulle danske Skibe, der ere maalte til mindre Registrertonnage end 20 Tons, ikke indføres i det offentlige Register, men derimod skal der af ethvert Registreringskontor føres en Fortegnelse, hvorpaa disse uregistrerede Skibe skulle opføres. Ved disse uregistrerede Skibe vil der derefter i Fremtiden kun være den Vansteligheid, at de, hver Gang der foregaar Gjerstifte, skulle anmeldes — ellers er der ingen Vansteligheid at overvinde, men de staa fuldstændig frit. Grunden til, at disse Skibe under 20 Tons ikke skulle registreres, formoder jeg, er den, at man har ønsket at forstaae Ejerne af dem for Sagttagelse af de forskellige Formalia, som ellers skulle finde Sted, og for de Udgifter, som følge med Berigtigelsen af Adkomst, Pantebreve og deslige. At saadanne Undtagelsesbestemmelser ere trufne, finder jeg nu fuldkommen rigtigt, men jeg er overbevist om, at det vilde finde almindelig Paaskønnelse hos alle Ejere af mindre Skibe, naar Grænsen mellem de Skibe, der skulle optages i Registret, og dem, der blive fri derved, bliver sat noget høiere. Af Motiverne til Lovforslaget fremgaar det, at i Norge er det kun Skibe over 50 Tons, der skulle indføres i det offentlige Register, og i Sverige er det saaledes, at Skibe med 20 Nettotons skulle indføres i Registret. Naar der nu i dette Lovforslag staaar, at Skibe med 20 Bruttotons skulle indføres, forekommer det mig, at man kan optaae det Spørgsmaal, hvorfor Ejerne af mindre Skibe her skulle behandles anderledes, end Tilfældet er i Sverige og Norge. Det blev jo under Behand-

lingen af Søloven her gjort gældende med stor Styrke, at vi skulle se at faa saa vidt muligt ensartede Bestemmelser med Sverige og Norge. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at der er al Grund for os til ogsaa med Hensyn til denne Tonnagegrænse at nærme os vort Naboland Norge, hvor man har sat 50 Tons. Naar man kunde opnaa, at Grænsen her ogsaa blev 50 Tons, eller om det skulde være 40 Tons, tror jeg, at Ejerne af mindre Skibe her i Landet vilde blive særdeles tilfredse. Denne Registreringslov har til en vis Grad, i det mindste i mange smaa Søbstæder, vakt megen Bevægelse. I København, hvor Forholdene jo i det hele ere større, ved jeg ikke, om det er Tilfældet, men i de smaa Søbstæder er det saaledes. Jeg har liggende her et Andragende fra omtrent 100 Mænd, dels Skibsredere, dels Stippere, i den Egn, hvor jeg har hjemme, Svendborg, Taasinge, Troense og Hudkøbing; det er for øvrigt stilet til en Landstingsmand, men han har overladt mig det. Jeg skal tillade mig at oplæse blot et Par Linier af dette Andragende. . . . „Vi føle os overbeviste om, at Registreringsloven med alle dens Formler og Vidtløftigheder i meget høj Grad vil hæmme vort Skibsbyggeri og i høj Grad vanstelliggøre, ja næsten umuliggøre Danneisen af disse smaa Nederier, der grunde sig paa mange Menneskers Eksistens og ere en rig Kilde for en stor Del af den danske Befolkning. Vi skønte ikke rettere, end at den civilretlige Registrering godt kan være en frivillig Sag, saa de større Nederier kunne afbenytte den, om de ville, og derved have nogen Fordel, men lad dog endelig de mindre være fritagne derfor, naar de finde det bedst tjenligt for dem.“ Jeg indser fuldt vel, at for større Skibe har det en meget stor Interesse, at der eksisterer et Slags Panteregister, hvor Adkomster og Pantebreve kunne noteres, og det falder ingen her i Salen, heller ikke mig, ind at ville gøre Angreb paa Lovens Princip eller i det hele ønske, at Bestemmelserne i Almindelighed skulle være anderledes, end de lyde. Men hvad der ønskes, er en Undtagelse for de smaa Skibe. Med Hensyn til dem opstaar der ikke saa let Strid om manglende Adkomst, og det har virkelig ikke meget at sige for dem, om Panteretten stiftes som hidtil eller ved Indførelse i dette Register. Det handler sig altid om smaa Summer, og den Gæld, der stiftes, er i Almindelighed hos beslægtede og andre nære bekendte. Hovedgrunden, hvorfor disse Ejere af mindre Skibe ikke ønske denne Indførelse af Adkomster og Pantebreve i Registret, er, at de ville undgaa Ma-